

Ved dette Arbejde søgte man naturlig tilbage til Forudsætningerne for den nuværende Fordeling, der blev vedtagen i 1849 efter Forslag af Godsejer C. Neergaard for Østifternes og af Højesteretsassessor P. D. Bruun for Syllands Vedkommende. Man gik den Gang ud fra, at der især maatte tages Hensyn til de enkelte Kreses nogenlunde ligelige Folketal, men med den Begrænsning, som fulgte af den geografiske Beliggenhed, saa vel i Henseende til de naturlige Hindringer for Tilslutning til andre Kreser som til den stærkere eller svagere Bebyggelse. Derimod ses der ikke at være taget Hensyn til Vælgertallets ulige Forhold til Folketallet, uagtet et saadant Hensyn ikke er uden Betydning og vel kunde forenes med Grundlovens Bud. (I 1849 udgjorde saaledes Vælgertallet i København 10,⁹ pCt. af Folketallet, i Købstæderne 13,⁵ og i Landdistrikterne 15,¹. I 1890 var Forholdet i København 14,⁷ pCt., i Købstæderne 15,⁷ og i Landdistrikterne 17,¹).

Efter den da gældende Grundlov skulde Valgkresenes Gennemsnitstal være 14 000 Indbyggere, men i Betragtning af den forventede Forøgelse af Folketallet siden Folketællingen i 1845 blev det kun 13 400, og der var af de foran anførte Hensyn saa store Afvigelser, at f. Eks. Langeland blev en Kres med 17 080 Indbyggere, medens Viborg Amts 2den Kres kun havde 9 500 samt Ringløbing Amts 4de og 5te Kres henholdsvis 9 700 og 9 800 Indbyggere. Gennemsnitstallet for Sylland uden København 14 057, altsaa en Gennemsnitsforskel af 1 577. Denne Ulighed begrundede man ved den ulige Befolkningsstæthed, idet Dernes Valgkres (uden København) uagtet det større Indbyggerantal i Gennemsnit kun udgjorde 5,⁰¹ Kvadratmil, medens Syllands udgjorde 10,¹⁸ og Ringløbing Amts endog 16,³⁵.

I Overensstemmelse hermed har Udvalgets Flertal ment, at man i Syllands magre Hedeegne baade kunde og burde give et Par Kreser under 14 000 Indbyggere (nemlig 13 536 og 13 610)

og i det hele give Sylland en Kres mere end foreslaaet af Regeringen og Sjælland en Kres mindre. Derved faa Valgkresene i Sylland i Gennemsnit 15 706 Indbyggere og de i Sjælland 16 291, altsaa kun en Gennemsnitsforskel af 585 eller meget mindre end den, man tillod sig i 1849. (I samtlige Østifter uden København bliver Kresenes Gennemsnitstal 16 383 Indbyggere og Forstellen altsaa 677). Tager man i Betragtning, at Valgkresene i Sylland selv efter den foreslaaede Forøgelse i Gennemsnit faa et Omfang af $7\frac{1}{2}$ □ Mil, og i de magre Egne selvfølgelig endnu meget mere (i Ringløbing Amt f. Eks. $12\frac{2}{3}$ □ Mil), medens de paa Dorne uden København kun ere paa $4\frac{1}{4}$ □ Mil, og betænker man, hvilke Uanskeligheder derved opstaa for Brugen af Valgretten, vil man snarere finde, at der er taget for lidet end for meget Hensyn hertil. I øvrigt har man søgt, hvor ikke særlige Grunde talte derimod, at bevare de gamle Valgsteder og overholde Kommunergrænserne. Stønt disse ofte lagde meget store Hindringer i Vejen for Kresenes ligelige Folketal og tilfredsstillende Afrunding. Selv Amternes Grænser, som i 1848 lagdes til Grund for Kresinddelingen, og i 1849 bleve beholdte, om end ikke uden Indsigelse, har man kun forladt, hvor det var en uundgaelig Følge af Indbyggertallets Ugelighedskrav og det nævnte Billighedshensyn til de tyndt befolkede Egne. Man har derfor ogsaa bevaret de enkelte Kreses Benævnelser efter Amtene, idet man i saa Henseende har rettet sig efter Valgstedernes Beliggenhed, selv om en større eller mindre Del af Indbyggertallet hørte til et andet Amt. Rækkefølgen af Kresenes Tal har man søgt at gøre mere ensartet end hidtil ved at lade dem gaa saa nogenlunde fra Øst mod Vest eller Nord til Syd med Tilslutning den ene til den anden, og med Hensyn til den Orden, hvori Amtene følge paa hinanden, har man holdt sig til den af Regeringen foreslaaede, stønt den afviger fra den ellers almindelige, idet Svendborg Amt tages før Odense og de østlige Amtene i Sylland be-